

dankort, vi kender i dag, er bygget op på markedsvilkår, og det er også sådan, vi mener kortet skal udbygges.

Der er stadig 160 pengeinstitutter, der har licens til at udstede dankort, og vi har konkurrence-loven til at sikre, at der fortsat er konkurrence mellem disse udbydere. Hvis forslaget skulle vedtages, ville det kræve, at Nationalbanken skulle til at drive almindelig pengeinstitutvirksomhed med indlån m.v. Nationalbanken vil nemlig ikke kunne udstede et betalingskort som dankort, medmindre alle kortindehavere har en indlånskonto hos Nationalbanken.

Jeg tror, at det ville være en umulig opgave for Nationalbanken at oprette og administrere et så stort antal indlånskonti, og i Det Konservative Folkeparti vil vi i hvert fald ikke støtte et forslag om at ændre nationalbankloven, således at Nationalbanken også kan drive almindelig pengeinstitutvirksomhed med henblik på at kunne udstede og indløse betalingskort.

Det Konservative Folkeparti kan derfor ikke støtte forslaget.

Ole Sohn (SF):

Vi har meget forståelse og sympati for Enhedslistens forslag, og vi vil også støtte det. Vi mener, det er rigtigt at fremsætte et sådant forslag som et alternativ til den udvikling, der er i gang, med det skred, der er ved at ske, hvor vi, hvis bankerne får held til at presse Folketinget, kommer i en situation, hvor dankortet, som er et billigt og effektivt betalingsmiddel, bliver dyrere og mere gebyrbelagt til ugunst både for forbrugerne og for detailhandelen og derigennem selvfølgelig også for forbrugerne.

Jeg synes, at der er et par ting, som er væsentlige at få slået fast i debatten. Nu har både ordførerne fra Venstre og Det Konservative Folkeparti og ministeren samstemmende – der er måske ikke noget unaturligt i, at det er samstemmende – sagt, at dankortet er udviklet på markeds-mæssige betingelser. Det er jo ikke korrekt, for hvis det var tilfældet havde vi jo ikke denne her debat.

Det, der er sagen, er jo lige nøjagtig, at Folketinget har opsat nogle restriktioner, som forhindrer markedet i at udvikle sig, sådan som markedskræfterne gerne vil. For hvad er det, de stærkeste markedskræfter, altså bankerne, gerne vil? Ja, de vil gerne have mulighed for at kunne opkræve gebyr af detailhandelen, som bliver skjult for forbrugerne, et gebyr, som selvfølgelig bliver pålagt priserne og dermed også gør varer-

ne dyrere, endog for de personer, som handler kontant. Det er jo det, der er virkeligheden.

Her har vi i Folketinget sagt, at det vil vi ikke have. Vi vil ikke have, at der er skjulte gebyrer og dermed en belastning for detailhandelen. Det må være bankernes ansvar. I øvrigt tror jeg også, at det økonomisk er bankerne, der bedst kan magte den opgave. Så vi har faktisk politisk valgt at lave en begrænsning af markedskræfterne. Det er jo den debat, vi har: Skal vi ophæve den eller ej?

Det er selvfølgelig interessant at se, at de borgerlige partier også har lidt problemer med det, for der er alt andet lige flere vælgere blandt detailhandelen, end der er i bankerne, så derfor forstår jeg godt, at også de borgerlige har problemer.

Jeg vil gerne stille ministeren et spørgsmål. Ministeren kan givetvis ikke svare i dag, men så bliver det stillet i udvalget. Da vi sidst behandlede sagen – jeg tror, det var i forbindelse med lovforslag nr. L 166 – var der debatten om, hvorvidt det kunne komme ud i fri konkurrence, hvis man opfyldte de her fire betingelser.

På det tidspunkt var der, så vidt jeg husker, 10 ud af de 15 EU-lande, hvor man havde givet markedet frit. Dengang behandlede konkurrencemyndighederne i de pågældende EU-lande sager om, jeg ved ikke, om man kan kalde det for åger, men i hvert fald sager om for høje gebyrer, fordi markedet jo ikke var frit.

Derfor vil jeg gerne spørge, om vi kan få en aktuel status over, hvor mange sager der er i de øvrige EU-lande, hvor der kører sager ved konkurrencemyndighederne som konsekvens af, at pengeinstitutterne, altså bankerne, har hævet gebyrerne til et urimeligt højt niveau, om antallet er steget eller faldet, og om de sager, der kører for år tilbage, er afsluttet.

Virkeligheden er jo, at der ikke er fri konkurrence og aldrig vil blive fri konkurrence i Danmark, i og med at vi har et monopoliseret pengeinstitutområde. Vi har to banker, og det er dem, der bliver de toneangivende, som kommer til at styre det.

Kl. 17.05

Derfor har jeg megen sympati for Enhedslistens forslag, som jo netop siger, at hvis vi ikke kan bevare – sådan vælger vi at tolke det – dankortsystemets succes, som vi kender det i dag, hvor det er gratis for forbrugerne og gratis for detailhandelen, skal der være et alternativ. Hvis det er sådan, at bankerne begynder at pålægge gebyrer, både officielle gebyrer og også de skjul-